

„Мајке” по старински

Македонски филмски фонд није желео да изради копију мог филма и титлује га на енглески, да не би могао да путује на стране фестивале, каже Милчо Манчевски

Сцена из играног дела филма „Мајке”

Сентиментално сам везан за Фест, јер се бар половина мог филмског образовања догодила на фестивалу. То што се моји филмови приказују на Фесту, доказ је да сам коначно одрастао, не крије македонски сценариста и редитељ Милчо Манчевски, који после филмова „Прашина” и „Сенке”, и ново

дело, „Мајке”, представља на београдском фестивалу, у конкуренцији за „Политикину” награду за најбољи филм програма „Европа ван Европе”.

У структурално неуобичајеном, а веома узбудљивом троделном филму, који се састоји од два играна дела и једног документарног, Манчевски се фокусира на један од најмоштрознијих злочина у Македонији, када је кичевски новинар Владо Таневски убио три старице, а у исто време извештавао о тим убиствима и истрази. Овај случај је шокирао македонску јавност, а Манчевски му је посветио трећи – документарни део филма, док у прва два играна дела испитује значај фигуре мајке.

– Мајка је та која нас прва учи истини и лажи. Тешко је после отарасити се онога чему нас је научила. Иницијална идеја за филм била је ординарност зла, без обзира да ли су то „невине” девојчице, брат или комшија – истиче редитељ, којем је током рада на овом филму „било је важно да се игра”.

– Стилски, „Мајке” сам радио тако да играни део филма има документарну текстуру, а да документарни део одликује висока стилизација, и да се на тај начин приближи играној форми. Три приче повезане су тематски, по атмосфери и сензибилитету, али не и наративно. Прелаз у трећи, документарни део филма је спорији, а музика и кадрирање су апсолутно исти у сва три дела. Желело сам да „Мајке” буду попут старинских дела и филмова, и попут платна Роберта Раушенберга – каже Манчевски, чији је мото филма био „Истина боли”.

– Нисам се бавио једном истином, већ природом истине, о чему говоре све три приче, које се стапају у триптих – додаје аутор, чији учесници у филму и сведоци догађаја нису имали замерке на филм, али га руководиоци македонске културне и филмске политике нису са одобравањем прихватили.

– Македонски филмски фонд није желео да изради копију филма и титлује је на енглески, да филм не би могао да путује на стране фестивале – не крије Манчевски, редитељ награђиваног филма „Пре кише”, који већ више од 15 година живи и ради у САД, где тренутно снима нови филм „Сунце” који ће бити, како каже, „лажни документарцац о једној харизматичној жени и њеним фантазијама”.

И. Аранђеловић